

FRANKFORT, den 19 April.

Uit Odessa wordt den 31. Maart het volgende gemeld: — Iedereen houdt het daarvoor, dat de oorlog met de Porte beslist is. De schepen, welke de Russische regering gehuurd heeft, zijn naar de Krim vertrokken, om aldaar troepen en krijgsbehoefden in te nemen en den Donau af te voeren. De overgang over de Pruth zal echter misschien eerst tegen het einde van April plaats hebben. — Daar sedert vijf of zes dagen, ondanks den gunstigen wind, geene schepen uit Konstantinopel meer aankomen, zoo schijnt het, dat zij aldaar terughoudend worden.

Den 24. Maart is te Konstantinopel de eerste tijding ontvangen, dat Rusland waarschijnlijk aan de Porte den oorlog zou verklaren. Ofschoon daartoe nog geen officieel bericht scheen ontvangen te zijn, sloeg men echter algemeen geloof aan deze tijding. Voor zoo verre men heeft kunnen nagaan, schijnt het ook daardoor ten hoogste opgewonden te zijn ondanks de wapens op te vatten. De divan en het meerendeel der ulema's daarentegen schijnen getroffen te wezen en de geestdrift des volks niet te deelen. De Grooten Heer en die hem omringen schijnen zich bij het vernemen der tijding vrij onverschillig getoond te hebben. De oorlog-beredenselen worden intusschen verdubbeld, terwijl steeds meer troepen opkomen. De heitbaan der Kiurden, de militie en een gedeelte der valgenieëne licting zijn uit den omtrek van Konstantinopel naar Adrianopel opgebroken. Te Konstantinopel trachten de Franken hunne goederen in veiligheid te brengen. Of de Europese gezanten, welke er nog zijn, blijven, of Para verlaten zullen, is nog onbekend; eenige dezer lieeren maken toebereidselen tot vertrek en zullen, wanneer zij hunne behoeften staken, zich naar de Middellandsche Zee inschepen.

Den 6. dezer is de markies van Ribeaupierre te Florence aangekomen. Men zeide, dat hij aldaar eens maand zou verlooven.

Volgens berichten uit Alexandria, van den 18. Februarij, is men aldaar thans bezig aan het versterken der stad, waarbij men gedeeltelijk de plannen van de generaals Buonaparte en Kleber volgt. De Muzelmannen arbeiden echter slechts aan den zeekant; op de landzijde schijnen zij geen acht te slaan. De batterijen zijn daar zelfs tegen geenen lossten aanval bestand. Intusschen is Alexandria in de laatste tijden nooit anders dan van de landzijde aangevallen, zoo door de Engelsten als door de Franschen; en zelfs de Turken, ter gelegenheid van de ontschepping der armee van Ali-pacha te Aboukir, lieten Alexandria van den zeekant ongemoeid. — Het gedrag van den Onder-Koning van Egipte, jegens de Franken, blijft steeds hetzelfde. Intusschen wordt er bij voorudring voor het leger geworven. De expeditie, welke den 18. Februarij van Alexandria naar Morea is vertrokken, heeft levensmiddelen aan boord. Zij bestaat uit twaalf oorlogschepen en twintig koopvaardij-schepen. — De heer Cradock is te Alexandria gekomen, om namens het Engelsche gouvernement den Onder-Koning te verzoeken, zijne troepen uit Morea terug te trekken; dan deze heeft hem naar den Grooten Heer, zijnen soeverein, verwezen.

— Brieven uit Weenen, van den 12. dezer, melden het volgende: — Naar men verneemt is eergisteren alhier eene nota van het Engelsche gouvernement ontvangen, waarbij hetzelfde verklaart, bij het uitbreken van eenen oorlog tusschen Rusland en de Porte onzijdig te willen blijven, doch vereenigd met Frankrijk het traktaat van den 6. Julij 1827 te zullen handhaven. De tijding van deze verklaring, welke de handhaving van den vrede in Europa, tusschen de Christen-Mogendheden, voorloopig verzeekt, wordt hier algemeen geloofd, en geeft zoo veel te meer geruststelling, daar het Russische hof in alle zijne verklaringen op het plegtigste betuigt, geene vergrooing van grondgebied ten doel te hebben. Men verneemt, dat deze verzekering van Rusland het bovengemelde besluit van het Engelsche gouvernement heeft te weeg gebragt; een besluit, dat waarschijnlijk zal ten gevolge hebben, dat ook Pruisen en Oostenrijk zich opzigtelijk den Russisch-Turkschen oorlog verklaren.

— Van de Bosnische grenzen wordt den 26. Maart gemeld, dat de bevelen van wege den stadhouder, Abdul Nahman-pacha, vizier van drie paardestaarten, aan de ondergeschikte bevelhebbers en begs gezonden, om een magt van 12000. strijdbare Turken te verzamelen, dezer dagen zijn ten uitvoer gebragt, en dientengevolge ook de opgerigte korpsen, onder aanvoering hunner begs en aga's, op de verzamelingspunten van Zyornik, Kladan, Vissegrad en Sarajevo zijn vereenigd geworden. Later heeft de Bosnische gouverneur aan de bevelhebbers dezer troepen order gezonden, om onverwijld van hunne verzamelplaatsen naar Bereska (eene versterkte plaats aan den rechter oever van de Save) op te breken, alwaar 44 schepen gereed lagen, om het grootste gedeelte der gewapende manschappen naar Belgrado en Schabatz over te brengen, ter beschikking van den vizier van Belgrado; de kohorte, welke te Bereska en in de omringende streken is gebleven, verwacht nog over hare verdere bestemming bevelen van den stadhouder van Bosnie. Den 24. dezer had de ontschepping plaats en zielden dezelve naar hunne bestemming af. Sommige Bosnische Muzelmannen beweren, dat deze maatregelen enkel de Serviers

bedoelen, voor vier getrouwheid de Porte inzicht te geven daarentegen gelooven, dat Wallachij en Moldavie daarvoor bedreigd worden.

PARYS, den 20. April.

Gisteren en eergisteren heeft de kamer der afgevaardigden beraadslaagd over bezwaren tegen de benoeming van personen, die reeds als leden van de kamer der afgevaardigden erkend zijn. Gisteren betrof het den heer Buisson, die met eene meerderheid van twee stemmen tot lid van deze kamer werd benoemd, terwijl er, volgens een ingekomen adres, valsche kiezers, bij zijne benoeming waren toegelaten. Toen dit adres voor eenigen tijd voor de eerste maal voorkwam, was hetzelfde niet van de noodige bewijzen voorzien, en de heer Buisson werd derhalve toegelaten. Indien het liefbij gebleven was, zou de zaak waarschijnlijk geen verder gevolg gehad hebben; dan de vrienden van den gewezen minister de Villele riepen bij deze en andere dergelijke gelegenheden, dat de adres-santen valsche beschuldigers, lasteraars waren. Daar nu tot dezelve de gezetendste burgers behoorden, en sedert de verandering van ministerie de boeken der ontvangers niet meer gesloten zijn voor degenen die onderzoek naar het kiesrecht wenschen te doen; zoo heeft deze aantijging hen bewogen om bewijzen te verzamelen en in te zenden, waaruit bleek, dat er werkelijk onbevoegde personen hebben mede gestemd. De heer Buisson heeft daarom bij eenen brief aan den president der kamer te kennen gegeven, dat hij van zijn lidmaatschap afzag en zich aan eene herkiezing wilde onderwerpen. De Villelistische partij wilde, dat deze demissie niet zou worden aangenomen, dan met 148 tegen 130 stemmen werd het besluit genomen, dat men daarin zou berusten.

Heden is de heer de Bully het onderwerp van langdurige discussien geweest. Van hem was bij een adres van eenige kiezers gezegd, dat hij de vereischte som niet in de belastingen betaalde om als lid van de kamer der afgevaardigden verkiesbaar te zijn. Dit adres kon mede niet in aanmerking genomen worden, vermits hetzelfde van bewijsstukken was ontbloot. Men zou ook op deze zaak niet teruggekomen zijn, indien de Villelistische partij niet van laster had gesproken; dan nu achtten de kiezers zich verplicht, stukken tot staving van het door hen aangevoerde in te zenden. Het is gebleken, dat nu eens de heer de Bully de vader, dan weder de heer de Bully de zoon, zich van eenen aanslag in de belastingen bedienden, de een om als verkiesbaar te verschijnen en de ander om als kiezer op te treden; en dat de heer de Bully de vader, lid van de kamer der afgevaardigden, in 1827 slechts voor 4 franken 30 centimes op het kohier der belastingen was gebragt, daar zijn zoon in dat jaar den grooten aanslag op zijnen naam had. Terwijl de prefecten onder het vorige ministerie de wettige kiezers en verkiesbaren, die hetzelfde mishagden, allerlei hindernissen in den weg leidden, werden de heeren de Bully zonder onderzoek erkend. De heer de Bully de zoon werd zelfs, volgens de bekentenis van den vader, door den prefect van ambtswege op de lijst der kiezers gebragt, zonder dat hij eenige stukken tot staving van zijn regt behoefde over te leggen. De heer Dupin merkte omtrent deze zaak onder anderen het volgende op: «eene zonderlinge omstandigheid, die belastingen, welke de vader, dan den zoon aangerekend werden, om den eenen kiezer, dan den anderen verkiesbaar te maken, en die beurtelings openbare ambten aan de geheele familie bezorgden. Zijn zoon is van ambtswege, zonder zijn medeweten, zonder dat hem iets gevraagd werd, op de kiezerslijst gebragt, gelijk de heer de Bully zegt. Ik wil het wel gelooven; maar wat is dan toch het bestuur, dat kiezers naar welgevallen maakt. Ik vind de zaak gewigtig genoeg, om voor te stellen, de stukken aan den minister van justitie te verzenden.» Andere leden waren van hetzelfde gevoelen, dan bij meerderheid van stemmen werd beslist, dat aan de zaak geen verder gevolg zou gegeven worden.

— Particuliere brieven uit Mandahl behelzen het belangrijk bericht, dat de Koning van Noorwegen eene buitengewone Storting beroepen heeft, en zijn voornemen heeft aangekondigd om afstand van de kroon te doen, ten behoeve van zijnen zoon, op wiens hoofd de Koning dezelve, voor zijn afsterven, wenscht bevestigd te zien.

(Phare du Havre.)

Van den 21. April.

De hertog van Riviere, opvoeder van den hertog van Bordeaux, is heden morgen overleden. Hij was een ijverig voorstander der jezuiten.

's GRAVENHAGE, den 21 April.

Bij besluit van den 5. April ll., heeft de koninklijke uniforme kleeding voor de schutterijen bepaald als:

Art. 1. De uniforme kleeding voor de schutterijen zal zijn als volgt: Een schako, volgens model bij de artillerie in gebruik, met keelbanden, voor dezelve het koninklijk wapen, en eenen strik; zwarte das. Donker blaauwe lakensche rok met blaauwen kraag, opslagen en voering, eene witte bies boven om den kraag, en om de opslagen van de mouwen; voor aan den kraag, waar dezelve toegehaakt wordt, eene roode uitmonstering; twee roode lakensche schouderlappen.

